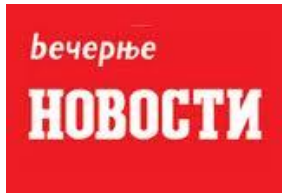

RADIONICA INTEGRACIJE

PRESS KLIPING POVODOM OTVARANJA

Mašta pokretač sveta

R. R, 02.10.2008 18:10:33

Miki Manojlović

BEZ medijske buke i prisustva javnih ličnosti, kabareom "Da, to su bili dani", izvedenom nedavno u novom prostoru, u ulici Bara Venecija 28, najavljeno je i otvaranje prvog pozorišta u Srbiji namenjenog slepim i slabovidim osobama. Osnivači nove beogradske scene, koja će na drugačiji način omogućiti našim sugrađanima da dožive predstavu (uz pomoć velikana glumišta koji će tu gostovati specijalno za njih, prilagođavajući svoja dela njihovim potrebama), su Društvo građana "Radionica integracije", i popularni glumac Predrag - Miki Manojlović, inače predsednik društva i inicijator ovog projekta.

Kako je istakao najavljujući novo pozorište, "glumci koji će ga raditi neće to činiti zato što su ljudi iz loših magarećih klupa glume ili bilo čega drugog što jeste svetska umetnost, već zato što to žele i imaju potrebu". A cilj Društva građana "Radionica integracije" jeste da u novom prostoru, u nizu pažljivo odabranih grupa i pojedinaca koji nisu integrisani u ovu sredinu, podele ono što umeju da rade.

- Sve što je zvuk, sve što je pokret, sve što je slika, sve što je mrak, sve što je svetlost, radi na jednoj jedinoj osnovnoj stvari koja je za mene najvažnija i za sve nas, a to je mašta. Mašta koja je pokretač sveta. Mi ćemo se potruditi u godinama koje će trajati u ovom prostoru, da ta mašta radi jako - izjavio je Manojlović.

Po rečima glumice Svetlane Bojković, koja je jedan od saradnika na ovom projektu, namera Mikija Manojlovića je da se predstave prave kaovrsta audio zapisa ili usmene čitanke, u zavisnosti od toga šta Savez slepih bude izrazio kao svoju želju.

Predsednica Udruženja slepih i slabovidih "Beli štap", Vesna Nestorović, objasnila je značaj jedne ovakve scene za ljude koji žele, a ipak ne mogu da dožive pozorište na pravi način. - U pozorištu, vi ometate ljude da bi vam neko nešto objasnio, a u predstavama koje će se ovde igrati, glumci će se potruditi da, kroz ceo tok večeri, objasne čak i šta imaju na sebi obučen. Predsednik Saveza slepih Srbije Milan Stošić, izrazio je nadu da će ovakve akcije možda biti podstrek i za državu koja se još ozbiljno ne bavi problemima osoba sa invaliditetom, a čak i zakoni koji postoje ne primenjuju se kako bi trebalo.

- Ovakav poduhvat Mikija Manojlovića veliki je događaj i impuls za sve hendikepirane, a naročito one sa umetničkim afinitetima, koji se sticajem okolnosti nisu našli na sceni - izjavio je Stošić. Programu koji je najavio novu scenu (pozorište za slepe i slabovide u ovom regionu zasada postoji samo u Sloveniji), prisustvovalo je tek nekoliko bliskih prijatelja Mikija Manojlovića - Sonja Vukićević, Anita Mančić, Mirjana Karanović, Ana Sofrenović, Dragan Mićanović.

NEBOJŠA DUGALIĆ: NAJMANJE ŠTO MOŽEMO

U PRVOJ predstavi koja je izvedena slepim i slabovidim osobama, kabareu "Da, to su bili dani", igrali su i pevali Nebojša Dugalić, Boris Pingović, Mina Ćosić, Nataša Tasić-Knežević.- Drago mi je da sam u nečemu pomogao ovaj projekat - kaže Dugalić za "Novosti". - Mislim da je lepo i dobro setiti se ljudi kojih se niko ne seća. A najmanje što se može učiniti za njih jeste da im se povremeno izvede neka predstava, organizuje neki događaj koji je sa njima komunikativan, pa se nadam da će se još neko uključiti u ovaj projekat.

SVETLANA BOJKOVIĆ: DIVNA PUBLIKA

ISKUSTVO prvakinja beogradske scene, Cece Bojković, kako je objasnila za "Novosti", govori o tome da su slepe i slabovide osobe po mnogo čemu posebne.

- To je vrlo zanimljiv svet koji se bavi različitim profesijama, u kojima je često, čak i zapanjujuće uspešan, i ne spada u kategoriju hendikepiranih. Imala sam mnogo prilika da se uverim da su slepi i slabovidi divna publika, a zbog istančanog sluha, oni su često i istančanijeg i rafiniranijeg pozorišnog ukusa od obične publike. Vrlo je značajno što je Miki Manojlović započeo ovaj projekat.

Miki Manojlović osnivač pozorišta za slepe

Petak, 3. oktobar 2008. 12:09

Bez medijske buke i prisustva javnih ličnosti, nedavno održanim kabareom "Da, to su bili dani", najavljeno je otvaranje prvog pozorišta u Srbiji namenjenog slepim i slabovidim osobama.

Osnivači nove beogradske scene, koja će na drugačiji način omogućiti našim sugrađanima da dožive predstavu, su Društvo građana "Radionica integracije", i popularni glumac Predrag - Miki Manojlović, inače predsednik društva i inicijator ovog projekta.

Kako je istakao najavljujući novo pozorište, "glumci koji će ga raditi neće to činiti zato što su ljudi iz loših magarećih klupa glume ili bilo čega drugog što jeste svetska umetnost, već zato što to žele i imaju potrebu".

"Sve što je zvuk, sve što je pokret, sve što je slika, sve što je mrak, sve što je svetlost, radi na jednoj jedinjoj osnovnoj stvari koja je za mene najvažnija i za sve nas, a to je mašta. Mašta koja je pokretač sveta. Mi ćemo se potruditi u godinama koje će trajati u ovom prostoru, da ta mašta radi jako", rekao je Manojlović u intervjuu "Novostima".

Namera Mikija Manojlovića je da se predstave prave kaovrsta audio zapisa ili usmene čitanke, u zavisnosti od toga šta Savez slepih bude izrazio kao svoju želju.

Predsednica Udruženja slepih i slabovidih "Beli štap", Vesna Nestorović, objasnila je značaj jedne ovakve scene za ljude koji žele, a ipak ne mogu da dožive pozorište na pravi način.

"U pozorištu, vi ometate ljude da bi vam neko nešto objasnio, a u predstavama koje će se ovde igrati, glumci će se potruditi da, kroz ceo tok večeri, objasne čak i šta imaju na sebi obučen".

U prvoj predstavi koja je izvedena slepim i slabovidim osobama, kabareu "Da, to su bili dani", igrali su i pevali Nebojša Dugalić, Boris Pingović, Mina Ćosić, Nataša Tasić-Knežević.

"Drago mi je da sam u nečemu pomogao ovaj projekat", rekao je Dugalić. "Mislim da je lepo i dobro setiti se ljudi kojih se niko ne seća. A najmanje što se može učiniti za njih jeste da im se povremeno izvede neka predstava, organizuje neki događaj koji je sa njima komunikativan, pa se nadam da će se još neko uključiti u ovaj projekat".

(MONDO) (sajt drugarcine forum)

Pozorište za slepe i slabovide

Beograd -- Društvo građana "Radionica integracije", čiji je predsednik Predrag Miki Manojlović, održalo je prvi put u Srbiji predstavu za slepe i slabovide osobe.

B92 sreda, 24. septembar 2008.

Predstava "Da, to su bili dani" održana je u novom prostoru koji se nalazi u ulici Bara Venecija 28. "Radionica integracije" planira još niz aktivnosti u prostoru koji je otvoren sinoć. Predstave će se, prema izboru slepih i slabovidih, održavati jednom mesečno u novom prostoru, potpuno besplatno.

"Mi koji ćemo raditi pozorište za slepe, radićemo ga ne zato što smo ljudi iz loših magarećih klupa glume ili bilo čega drugog što jeste svetska umetnost, već zato što to želimo, imamo potrebu da radimo", rekao je Miki Manojlović obraćajući se publici.

Vesna Nestorović, predsednica Udruženja slepih i slabovidih "Beli štap", kaže da ovakvim pristupom oni na potpuno drugi način mogu da dožive predstavu i da će velika dela upoznati tako što će ih velikani glumačke scene čitati umesto njih. "Isto tako, u pozorištu, znate, vi ometate ljude da bi vam neko nešto objasnio. Ovo je predstava gde će se glumci potruditi da, kroz ceo tok večeri, kroz ovaj kabare i sve, nama, zapravo, objasne čak i šta imaju na sebi obučeno", kaže Nestorovićeva.

Glumica Svetlana Bojković ukazuje da nikada ne treba potcenjivati slepe i slabovide osobe jer oni, i pored hendikepa, posećuju pozorište. "Miki Manojlović ima nameru, ja sam upućena u to jer hoću da saradujem u tome, da mi pravimo neku vrstu audio zapisa, zavisno od toga šta Savez slepih bude izrazio kao svoju želju. Znači, kao neka vrsta usmene čitanke. Tako će to biti jedna akcija koja će trajati, koja će biti naša saradnja, a ovo večeras je, da tako kažem, jedna nova beogradska scena", rekla je Bojkovićeva.

Milan Stošić, predsednik Saveza slepih Srbije, kaže da je ovakav poduhvat Mikija Manojlovića impuls za sve hendikepirane sa umetničkim afinitetima koji se sticajem okolnosti nisu našli na sceni.

Ovakve akcije će možda biti podstrek i za državu koja se još uvek ozbiljno ne bavi problemima osoba sa invaliditetom, a i zakoni koji postoje se ne primenjuju.

"Znači, mi nemamo adekvatne zakone koji regulišu vitalne potrebe slepih i invalida uopšte. Recimo, problem zapošljavanja, kao jedan od najvažnijih segmenata u radu i u životu slepih, nije regulisan ni jednim zakonskim aktom, tako da to zavisi od slučaja do slučaja, od dobre volje poslodavaca u određenim firmama", rekao je Stošić.

Društvo građana "Radionica integracije" želi da u novom prostoru, u nizu pažljivo odabranih grupa i pojedinaca, koji nisu integrisani u ovu sredinu, podele ono što umeju da rade.

"Sve što je zvuk, sve što je pokret, sve što je slika, sve što je mrak, sve što je svetlost radi na jednoj jedinoj osnovnoj stvari koja je za mene najvažnija i za sve nas, a to je mašta. Mašta koja je pokretač sveta. Mi ćemo se potruditi u godinama koje će trajati u ovom prostoru, da ta mašta radi jako", zaključio je Miki Manojlović.

NOVA PONUDA NA TRŽIŠTU KULTURE ZA SLEPE

Recimo to odmah. Reč je o pozorištu za slepe. Gospodin Miki Manojlović se nedavno vratio u zemlju. Jedan od prvih proizvoda njegove umetničke radionice će da bude pozorište za slepe. Dakle, Pozorište za slepe je formirano u okviru delatnosti grupe „integracija“. Poziv za prvu predstavu je stigao u Savez 17. septembra. Odnosio se na prvu, uvodnu predstavu pod nazivom „To su bili dani“. Predstava je zakazana za 23. septembar u 19 časova. Održana je u preuređenom prostoru jednog od magacina Železnica Srbije u Ulici Bara Venecija broj 28. Iz Poziva se vidi da su organizatori veoma ambiciozni kada je njihov projekt integracije slepih u pitanju. U Pozivu se kaže:

„Imam zadovoljstvo da vas kao Predsednik Društva Građana " Radonica Integracije" sa sedištem u Beogradu ulica Takovska br. 45 pozovem na prvu predstavu namenjenu slepim i slabovidim osobama.

Predstava, pod nazivom "Da, to su bili dani" će se održati u utorak 23. septembra ove godine u našem prostoru u ulici Bara Venecija 28 sa početkom u 19 časova

U predstavi nastupaju: Nebojša Dugalić, Boris Pingović, Nina Ćosić i Nataša Tasić.

"Radionica Integracije" želi da predstave za slepe i slabovide osobe zažive u Beogradu svakog meseca počev od septembra ove godine.

Zamolio bih vas da ako možete i ako ste raspoloženi, dođete u utorak u naše uređene prostorije u Bara venecija 28.

Moje kolege glumci i ja ćemo biti u njemu počev od 18 časova i čekaćemo sve vas sa radošću.

Primate moj pozdrav i izraze mog poštovanja

Miki Manojlović“

Članovi ove grupe su veoma oprezni. Ipak su na prvu predstavu pozvali samo slepa i slabovida lica. Ako je reč o integraciji, onda bi trebalo da budemo zajedno. Ipak, zagolicao me je poziv i nadoh se u narečeno vreme tamo. No, stigoh na zanimljiv način: počeh da prelazim ulicu kod taksi stanice, kad začuh poziv taksiste Zorana da me odveze, odbaci. Vratih se i rekoh mu da nemam para da mu to platim. Reče on da nije važno i krenusmo. Želeli smo da dođemo pred Bristol, kako je to bilo organizovano, ali se pokazalo da je ulica zatvorena, pa mi Zoran predloži da idemo direktno u Baru. On je već tamo vozio Mikija. Kad smo stigli u Baru, raspitismo se za studio i dobismo uputstva, mada nesigurna. Brzo smo stigli tamo. Na ulazu me je od taksiste preuzeo lično Miki. Odveo me je u predvorje sale i posadio u fotelju. Predstavio sam mu se svim zvanjima i funkcijama i počesmo razgovor. Bio sam zadovoljan da Miki dobro poznaje audiodeskripciju u pozorištu, ali da ima i neke svetlije ideje, kao što je ideja da slepi posmatrač može da pipne glumca ako to zaželi. Ja bih to sveo da može da pipne kostim glumca. Ipak, pustimo Mikija da radi svoj posao. Bio sam gledalac koji je povukao nogu i mogao sam da detaljno razgovaram sa Mikijem o njegovom viđenju pozorišta za slepe. Pričao sam mu koliko slepima koriste dramske, pozorišne predstave. On mi je objasnio da su se odlučili za poetski resital, kako bi u prvom susretu sa publikom mogli da je upoznaju i pripreme predstavu za sve.

Došlo je vreme početka predstave. Ušli smo u novu dvoranu i zauzeli svoja mesta. Na otvaranju su govorili: Miki Manojlović i Milan Stošić. Sa sajta B92 smo uzeli izjave Svetlane Bojković i Vesne Nestorović. Uz ime ove poslednje možemo da komentarišemo neaktivnost Saveza da njje angažovao jednog od brojnih stručnjaka za književnost da nešto kaže:

"Mi koji ćemo raditi pozorište za slepe, radićemo ga ne zato što smo ljudi iz loših magarećih klupa glume ili bilo čega drugog što jeste svetska umetnost, već zato što to želimo, imamo potrebu da radimo"; "Sve što je zvuk, sve što je pokret, sve što je slika, sve što je mrak, sve što je svetlost radi na jednoj jedinoj osnovnoj stvari koja je za mene najvažnija i za sve nas, a to je mašta. Mašta koja je pokretač sveta. Mi ćemo se potruditi u godinama koje će trajati u ovom prostoru, da ta mašta radi jako", zaključio je Miki Manojlović.

Vesna Nestorović, predsednica Udruženja slepih i slabovidih "Beli štap", kaže da će ovakvim pristupom slepi i slabovidi gledaoci upoznati velika dela dramske umetnosti tako što će ih velikani glumačke scene čitati umesto njih. "Isto tako, u pozorištu, znate, vi ometate ljude da bi vam neko nešto objasnio. Ovo je predstava gde će se glumci potruditi da, kroz ceo tok večeri, kroz ovaj kabare i sve, nama, zapravo, objasne čak i šta imaju na sebi obučen", kaže Nestorovićeva. Ima u ovoj izjavi dosta nebuloza, ali Vesna je dobila reč. Nemojte se čuditi kada čujete da je ona majka slepih – "majka Tereza".

Glumica Svetlana Bojković ukazuje da nikada ne treba potcenjivati slepe i slabovide osobe jer oni, i pored hendikepa, posećuju pozorište.

Gospođa Bojković je najstručnija u celoj stvari. Kako i ne bi bila kada već trideset godina održava kontakt sa slepima, a počela je da ih ostvaruje sa pokojnim Milošom Žutićem. "Miki Manojlović ima nameru, ja sam upućena u to jer hoću da sarađujem u tome, da mi pravimo neku vrstu audio zapisa, zavisno od toga šta Savez slepih bude izrazio kao svoju želju. Znači, kao neka vrsta usmene čitanke. Tako će to biti jedna akcija koja će trajati, koja će biti naša saradnja, a ovo večeras je, da tako kažem, jedna nova beogradska scena", rekla je Bojkovićeva. Milan Stošić, predsednik Saveza slepih Srbije, kaže da je ovakav poduhvat Mikija Manojlovića impuls za sve hendikepirane sa umetničkim afinitetima koji se sticajem okolnosti nisu našli na sceni.

Ovakve akcije će možda biti podstrek i za državu koja se još uvek ozbiljno ne bavi problemima osoba sa invaliditetom, a i zakoni koji postoje se ne primenjuju.

"Znači, mi nemamo adekvatne zakone koji regulišu vitalne potrebe slepih i invalida uopšte. Recimo, problem zapošljavanja, kao jedan od najvažnijih segmenata u radu i u životu slepih, nije regulisan ni jednim zakonskim aktom, tako da to zavisi od slučaja do slučaja, od dobre volje poslodavaca u određenim firmama", rekao je Stošić.

Posebno mi je pala u uši priča o mogućnosti angažovanja slepih učesnika u predstavama. Oduševio sam se kada sam to čuo. Ostaje nam da na tome i radimo. Slepí glumci bi kao izvođači monologa mogli da učestvuju u predstavama. Obično su monolozi kratki. Društvo građana "Radionica integracije" želi da u novom prostoru, u nizu pažljivo odabranih grupa i pojedinaca, koji nisu integrisani u ovu sredinu, podele ono što umeju da rade. U vremenu pre i posle predstave tekao je koktel. Konobari, učenici Ugostiteljske škole, su pokazali solidno umeće u posluživanju slepih gostiju.

Ako već možemo da govorimo o željama, onda bi to bilo ovako:

Slepi ne žele posebne predstave, već predstave u redovnim teatrima prilagođene njihovim mogućnostima praćenja. Prostor u kome smo bili, je veoma prijatan, ali je nepristupačan za organizovan dolazak slepih lica. Nema razloga da ne prisustvujemo u regularnim pozorištima. A treba da se zna da ovo nije prva predstava za slepe, već peta u najmanju ruku. Pitajte o tome starije slepe ljude, pa ćete čuti od njih.

U svakom slučaju, imali smo divan kulturni doživljaj slušajući poetski recital uz muzičku podlogu na gitari. Ipak, izgleda da sve stvari za slepe treba da počnu kao specijalne; valjda je to neki početak koji nagoveštava razvoj.

Mr Tihomir Nikolić

(sajt blog B92)

Hvala, Mirela, na podsjećanju! sada kada si napisala, sjetih se kao kroz maglu da sam negdje pročitala vijest.

Malo sam pročačkala po netu i našla da u Zagrebu još od 1948. postoji Kazalište slijepih i slabovidnih "Novi život"! Također se u Zagrebu već 6 godina održava festival srodnih kazališta "Blind in Theatre"

Članak u Feralu, iz kojeg izdvajam:

Sjajna predstava kazališta slijepih "Novi život" iz Zagreba u Vidri pod nazivom "Nos vamos a ver" konačno je svratila pozornost javnosti na ovo neobično kazalište drugačijeg identiteta, ljudske hrabrosti i istinske spontanosti. Iako je prema navali za ulaznice i prema svemu onome što smo vidjeli na pozornici ovaj teatar puno bliži profesionalnoj produkciji nego diletantskoj družini, amaterizam i tjelesni hendikep na jednom mjestu – u svakodnevnoj kulturi ravnodušnosti - dobitna su kombinacija za društvenu odbojnost i predrasude.

Ova predstava, čiji naslov u prijevodu samoironično glasi "Vidimo se", govori na crnohumorni način kroz osobne priče glumaca, o slijepima koji sa svojim hendikepom pokušavaju živjeti, u okolini rastegnutoj između patetičnog pseudomilosrđa i grube stigmatizacije.

mirelarado

U septembru ove godine u Beogradu je odigrana prva predstava za slepe.

U prvoj predstavi koja je izvedena slepim i slabovidim osobama, u kabareu "Da, to su bili dani", u prostoru Radionice integracije - ulici Bara Venecija 28. igrali su i pevali Nebojša Dugalić, Boris Pingović, Mina Ćosić, Nataša Tasić-Knežević.

Ovim glumcima velikog srca, na celu sa Mikijem Manojlovićem kao osnivačem pozorista, zaista treba odati priznanje za humani rad preporuka za text, naravno

dunjica 22:32 18.12.2008

Osnivači nove beogradske scene, koja će na drugačiji način omogućiti našim sugrađanima da dožive predstavu, su Društvo građana "Radionica integracije", i popularni glumac Predrag - Miki Manojlović, inače predsednik društva i inicijator ovog projekta.

Kako je istakao najavljujući novo pozorište, "glumci koji će ga raditi neće to činiti zato što su ljudi iz loših magarećih klupa glume ili bilo čega drugog što jeste svetska umetnost, već zato što to žele i imaju potrebu".

"Sve što je zvuk, sve što je pokret, sve što je slika, sve što je mrak, sve što je svetlost, radi na jednoj jedinoj osnovnoj stvari koja je za mene najvažnija i za sve nas, a to je mašta. Mašta koja je pokretač sveta. Mi ćemo se potruditi u godinama koje će trajati u ovom prostoru, da ta mašta radi jako." (Miki Manojlović)

saphiria 22:27 18.12.2008

U septembru ove godine u Beogradu je odigrana prva predstava za slepe.

U prvoj predstavi koja je izvedena slepim i slabovidim osobama, u kabareu "Da, to su bili dani", u prostoru Radionice integracije - ulici Bara Venecija 28. igrali su i pevali Nebojša Dugalić, Boris Pingović, Mina Ćosić, Nataša Tasić-Knežević.

Ovim glumcima velikog srca, na celu sa Mikijem Manojlovićem kao osnivačem pozorista, zaista treba odati priznanje za humani rad

preporuka za text, naravno

dunjica 22:32 18.12.2008

Osnivači nove beogradske scene, koja će na drugačiji način omogućiti našim sugrađanima da dožive predstavu, su Društvo građana "Radionica integracije", i popularni glumac Predrag - Miki Manojlović, inače predsednik društva i inicijator ovog projekta.

Kako je istakao najavljujući novo pozorište, "glumci koji će ga raditi neće to činiti zato što su ljudi iz loših magarećih klupa glume ili bilo čega drugog što jeste svetska umetnost, već zato što to žele i imaju potrebu".

"Sve što je zvuk, sve što je pokret, sve što je slika, sve što je mrak, sve što je svetlost, radi na jednoj jedinoj osnovnoj stvari koja je za mene najvažnija i za sve nas, a to je mašta. Mašta koja je pokretač sveta. Mi ćemo se potruditi u godinama koje će trajati u ovom prostoru, da ta mašta radi jako." (Miki Manojlović)